

[Indenrigsministeren.]

sker, som kommunerne eventuelt får brug for. Jeg synes også, at vi ved at ændre ordene „kommunerne kan“ til: „kommunerne bør“ giver kommunerne en håndsækning, idet der i selve opbygningen af lovforslaget er et tilbud til kommunerne om, at staten vil betale de vikarudgifter, som løber på for kommunerne, medens de pågældende er til uddannelse på kursus i Århus.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-5, ændringsforslaget, § 6, således ændret, og § 7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillæg til lov om udvidelse og ombygning af rigshospitalet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 126) findes i tidenden sp. 4551, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 851).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Kaj Andresen: Jeg skal ikke føje mange bemærkninger til dem, jeg gjorde ved første behandling af dette lovforslag, blot konstatere med tilfredshed, at efter udvalgsarbejdet er der fuld enighed om at indstille lovforslaget til vedtagelse. Jeg er sikker på, at ikke mindst besøget på det nuværende rigshospital har overbevist udvalgsmedlemmerne om, at nybygning af rigshospitalet er overordentlig påkrævet.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Thisted Knudsen: Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Kaj Andresen i, at det besøg, folketingsudvalget aflagde på rigshospitalet, var uhyre nyttigt. Hvis vi ikke havde vidst det før, fik vi ved den lejlighed syn for, hvor ringe lokaliteterne er på dette hospital, og hvor langt tilbage staten egentlig er, når det gælder dens hospitalsområde — navnlig når man bedømmer det på grundlag af det, som er foregået ude i kommunerne.

Jeg kan derfor ikke tilbageholde den bemærkning, at man bliver grebet af en vis bitterhed, når man ser, at den højtærede indenrigsminister tænker på at oprette et planlægningskontor for kommunerne i sundhedsstyrelsen. Jeg ved af erfaring, at ethvert kontor betyder eksperter, og at ethvert offentligt kontor har en mærkelig evne til at udvikle sig til at gøre livet surt for alle dem, der skal have med det at gøre. Jeg henviser blot til, hvad staten har præsteret på dette område, og hvad kommunerne selv har præsteret.

Under udvalgsarbejdet har vi også set lidt på, hvordan man benytter rigshospitalet. Vi er alle enige om, at det skal være et undervisningshospital; men ifølge en opgørelse, der foreligger, havde det storkøbenhavnske område i året 1961-62 8.721 indlæggelser, mens provinsen, altså det ganske land, kun havde 6.955 indlæggelser. Disse tal viser, hvad måske er naturligt, at det storkøbenhavnske område i meget stor udstrækning anvender rigshospitalet. Der kan næppe være nogen tvivl om, at denne anvendelse af rigshospitalet medfører økonomiske fordele for det storkøbenhavnske område, hvis hospitaler bliver befriet for en masse sygedage, som andre kommuner selv må betale meget, meget dyrt for, vel op til 130 kr. om dagen. Jeg er ikke misundelig, men efter at vi har set nærmere på disse tal, mener jeg, at mit parti må forbeholde sig at vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt betalingsordningen er rimelig og rigtig, når alt tages i betragtning, eller om der måtte være grund til at ændre Storkøbenhavns økonomiske forhold til rigshospitalet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.